Karu parwe kaugeltæ,
Süt ep me kauast wübisime.

Nüüd tubb peigmees ning tõstab pruudi wankrilt mahæ ühe kasukæ pääle, midæ peigme wanemad selle tarwis sinnæ toonud.

Kasukæ pääle jatab pruut paari suke.

Pulmarahwas astuwad tubæ, kus warsi selle pääle pruudile latu pähe pannakse laulugæ: Nüüd pannakse higi linale,
Higi lattu pää laele,
Ennast wanendamaie,
Igadæ lühendamaie,
Pääda allie ajama.

Pulmarahwas istuwad laudæ sööma.

Pärast söömist jagab pruut panimed, kus juures kaasikud laulsid:

„Puna pöske neitsikeine,
Punased panimekesed.
Walge päägæ neitsikeine,
Walged pääd panimekesed.

Panime saajad laulwad:

„Ulwad wööd, üwad panimed,
Ladusamad lapse lahjad,
Sädusamad sääre paulad.“

Aeg on magama minnæ. Pruudi kaasikud lähwad naare pärile aset tegemæ, kus juures ise laulwad:

— Peiukene, paisikene,
Kas oled tehnud heinusidæ,
Haidæ härgæ päidasidæ?
Kui et ole tehnud heinusidæ
Heinusidæ peenusidæ,

Peiu paiss annab sel ajal emæ enese tehtud kibesest olut jæ wiinæ.